

Církevní restituce

Článek V. Soukalové „Proč jsou důležité církevní restituce“ v 9. čísle Zpravodaje MČ Brno-střed obsahuje nepravdy a křivá obvinění. Formulace „komunisté po r. 1948 kradli“ (míněno: církevní majetek) je trestuhodná; o odnětí dispozičního práva církvím rozhodla vláda, v níž byli i nekomunisté, mj. lidovec kněz J. Plojhar. Z řady objektů na území Brna-střed jmenujme dům Kamenná 36 přeměněný po r. 1948 na léčebnu dlouhodobě nemocných – rozhodlo Plojharovo ministerstvo; to je „krádež“ komunisty? Klášter Lechova 63/65 byl využíván jako škola, protože budova na nám. Míru 3 zdaleka nestačila – to je „krádež“? Když budova jako klášter byla téměř prázdná? Aj. Církev mohou žalovat stát, pokud prokáží, že odňatý objekt vlastnily ještě po roce 1948 a přišly o něj později dle rozhodnutí po 25. 2. 1948. Ale řada takových objektů byla jejich vlastníkem – státem udržována a zhodnocena, např. klášter na Mendlově nám. „vrácený“ církvi počátkem devadesátých let a církvi pronajímáný – jakýpak „ušlý zisk“?

Když Josef II. rušil kláštery, protože hlavně státu všechny církevní objekty patřily, církve se neozvala; dnes však žádají církve i to, co církevní nebylo. Jsou zkušenosti z jiných privatizací, že dříve státní majetek připadlý nestátním institucím začal ležet ladem až po privatizaci. Tvrzení, že tento majetek „nezmizí z ČR“, není pravdivé, protože s ním bude disponovat Vatikán, cizí stát. Většina občanů předání majetku církvím odmítá plným právem, protože vnímá nenasytnost a hamižnost duchovních místo jejich péče o věci ducha; zatímco počet věřících klesá, počet kněžstva roste a církve žádá stále víc a víc peněz na platy kněží v době, kdy se až nehorázně šetří na zdraví lidí, na vzdělání, na opravách komunikací aj. Obviňovat „všechny“ komunisty, že „kradli“, je nehorázné už i proto, že řada dnešních členů KSČM se narodila v padesátých i pozdějších letech.

Vladimír Šaur